

(Сладострастието) и Меланхолията на любовта се явява убежище, извеждащо отвъд войната, но и проглеждане в бездната на човешката чувственост, подвластна на несъзнаваното. Меланхолията като убежище на любовта визира нейната мимолетност, създава предчувствие за възприемането на любовта като живот пред прага на смъртта. В основата на сближаването на *меланхолията* и *ероса* е болезнеността, сензитивността на едно съзнание, което се опитва да заживее в своя свят-библиотека, потопява се в горчиво-сладостната омая на любовта и изчезва (фениксовите трансформации на Елена за *другия* се превръщат в гибелна страст – изгубване на себе си, смърт). В основата на сюжета на текста е легендата за Лорелай, експлоатирана в литературата на романтизма⁹, която изгражда книжния хоризонт на Елена. Тя играе ролята на генератор на смисли при възприемане дискурса на страстта (ероса) и смъртта.

Елена Петрашева е еротичният обект (*фатална като Кармен*), пробуждащ желания. Еротичната ѝ чувственост е визирана чрез *парфюма* от ориган и лавандула¹⁰, *лицето*, *погледа* и *гласа*, омайващ чрез тръпките на *неуловима тъга*, изискващ обричане до смърт. От Елена се излъчват мистика и загадъчност – личността ѝ придава фантастичен характер на обстановката. Чрез интериора е представена екзотичната ѝ същност: стаята ѝ в град Х е със старинни мебели от Франция, пълна с рафтове с книги. Ако френският код се свързва с еротичното, то книгите насочват към специфичния поглед на естета, който възприема света чрез схеми: войната за Елена в началото е нещо живописно; разказва истории, чиято материализация търси в живота. Опитът да живее според книгите внася носталгията по непостижимото – разминаване между естетически

⁹ Вж. текста на Х. Хайне "Лорелай" от 1823 г.: "...Легенда прастара не дава/покой на ума ми сега....//...Чудно красиво момиче/ на канарата седи ...Песен запява в нощта;/звукът ѝ е сладък и властен...// Лодкаря.../изпълва тя с дива печал...//...Вълните поглъщат/каика с лодкаря накрай...". Брисон, Фр. *Лорелай*. // Речник на литературните митове. Ред. П. Брюнел. С., 2007.

¹⁰ Парфюмът като еротичен знак присъства в "Поручик Бенц", "Тютюн" и "Незавършения роман".